

Ἡ Κασσιανὴ δὲ, ἥτις καὶ τὸ περίφημον δοξαστικὸν τῆς μεγάλης τρίτης συνέγραψεν, αὐτὴ καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ λαμπρῶς τὸ γυναικεῖον φύλον ἀντεπροσώπευσε, πλέξασα τὸ ὄρατον δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ διακρινόμενον διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἱστορικὰς γνώσεις, καὶ τὰς ὠραίας αὐτοῦ ἀντιθέσεις: «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο καὶ σου ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν Εἰδώλων κατήρηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον αἱ πόλεις γεννῆνται, καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος, ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ ὀνόματι Θεότητος, Σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα Σου τὸ ἔλεος δόξα Σοι».

Μεθεόρτια.—Ἡ 26 Δεκεμβρίου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἡ δὲ 27 εἰς τιμὴν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, διότι ὁ θάνατος αὐτοῦ θεωρεῖται γέννησις διὰ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν, δι' ἧ καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου τῶν μαρτύρων καλεῖται ἡμέρα γενέθλιος.

Ἡ δυτικὴ Ἐκκλησία τὴν μὲν 26 Δεκεμβρίου ἑορτάζει τὴν μνήμην τοῦ ἁγ. Στεφάνου, τῇ δὲ 27 τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ὡς τοῦ κατ' ἐξοχὴν συγγραφέως τοῦ ἐσαρκωθέντος Λόγου!.

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ. δ. φ.

Ἐν παρελθόντι φύλλῳ προαναγγείλαμεν τὴν εἰς ἐν τεύχος ἔκδοσιν τῶν χαρισμάτων μύθων, ὅσους ὁ ἐκ τῶν συνεργατῶν ἡμῶν κ. Π. Ι. Φέρμπος κατὰ καιροῦς ἐν διαφόροις φύλλοις ἔχει δημοσιεύσει, μετὰ καὶ τινῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀνεκδότων. Τὸ βιβλίον τοῦτο, καλλιτεχνικῶς τετυπωμένον, ἐκδίδεται τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἐξ αὐτοῦ δὲ παραλαβόντες, τῇ εὐμενείᾳ παραχωρήσει τοῦ συγγραφέως, δημοσιεύμεν ἐνταῦθα τὸν ἐπόμενον μύθον, ἐν ᾧ, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ἀμιλλᾶται ἡ χάρις καὶ ἡ ἀφέλεια τοῦ ὕφους πρὸς τὴν τέχνην τοῦ συγγραφέως.

Σ. τ. Δ.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ

Λέγουσιν ὅτι ὅτε πρῶτον εἰς τὰς χεῖράς του τὰς θείας ἔλαβεν ὁ Ζεὺς τοῦ κόσμου τὰς βασιλικὰς ἡνίας, προσεκάλεσε πᾶν ζῷον ἐλευθέρως νὰ τῷ εἴπῃ τί φρονεῖ περὶ τοῦ κόσμου, καὶ ἂν τίποτε τοῦ λείπῃ, τὰ δὲ ζῷα, μὲ δειλίαν προσερχόμενα, ἐξύμνονον τοῦ παντός τὴν συμμετρίαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦλθε καὶ ὁ πίθηκος δρομαῖος, καὶ τὸν θρόνον προσκυνήσας τοῦ Διὸς ἐδαφιαίως, ἤσυχος μὲ τὴν συνήθη χάριν του καὶ πονηρίαν πρὸς τὸν Δία νὰ ἐκθέσῃ καὶ τὴν γνώμην τὴν ἰδίαν. Μεταξὺ πολλῶν γελοίων εἶπε τελευταῖον καὶ ταῦτα μετὰ μορφασμῶν μυρίων.

1. Σημειώσεως ἄξιον ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ ἕκαστος ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ αὐτὸς νὰ λειτουργήσῃ τρίς ὁ δὲ Πάπας κατ' ἄρχατον ἔθος εὐλογεῖ ἕξους καὶ πῖλον, ἅτινα ἀποστέλλει· δῶρον εἰς ὃν εὐδοκεῖ εὐγενῆ φιλικόν του οἶκον.

«Γίνωσκε, Ζεῦ πάτερ, ὅτι εἰς τὸν κόσμον σου μεγάλη ἀταξία βασιλεύει καὶ ἄς λέγωσιν οἱ ἄλλοι ὃ τὴ θείου ἢ ἰσότης λείπει καὶ ἡ συμμετρία. Τοῦτο εἶνε ἡ μαγίστη πρὸς τὸν κόσμον ἀδικία.

Τέλος, ἅπαντα τὰ ὄντα ἔπρεπε νὰ εἶνε ἴσα μὲ τὰ μετ' αὐτῶν συζῶντα.

«— Ἐγχεῖς δίκαιον τῷ ὄντι, ἀπεκρίθη ὁ Κρονίδης, καὶ δρθῶς τὴν ἀταξίαν εἰς τὸν κόσμον ἀποθίδεις. Γενικὴ λοιπὸν ἰσότης: ὅσα ἐν τῷ κόσμῳ ζῶσι, πάντα μετὰ σοῦ εἰς σκνίπας θεὰ μεταμορφωθῶσιν.

Εὐχαριστημένος εἶσαι;

Ἐκκληροῦται ἡ εὐχὴ σου, πλέον μὴ παραπονήσαι.

«— Ὅχι· δά! εἶπεν ἐκεῖνος καὶ ἐπήδησ' ἐν τῷ μέσῳ. Μεταμόρφωσιν ἐξήτουν ὄχι διὰ νὰ ἐκπέσω!

— Λοιπὸν ἔστω, ἀπεκρίθη ὁ Θεός, τὰ τόσα τόσα τῶν μυρμηκῶν καὶ κωνόπων τὰγάματα, κ' ἐν γένει ὅσα εἰς τὴν γῆν ἐπάνω ζῶσιν,

εἰς ἐλέφαντας μεγάλους θεὰ μεταμορφωθῶσι.»

Παρευθὺς ὁ λόγος οὗτος τοῦ Διὸς ἐξεπληρώθη κ' ἡ γῆ ὅλη ἐκ σωμάτων τεραστίων ἐπληρώθη ὥστε πλέον δὲν ἐξήρκει ὅλ' ἡ ἐπιφάνειά της νὰ χωρέσῃ καὶ νὰ θρέψῃ τὰ δγκώδη τέρατά της.

Καὶ ὁ φίλος μας ὁποῖαν γνώμην εἶχεν εἰς ἐκεῖνην τὴν τῶν πάντων συμμετρίαν;

«ὦ! ἐκεῖνος, μὴ ῥωτάτε. . . ὅλος μεταμορφωμένος εἰς ἐλέφαντα μεγάλον, καταστενωχωρημένος, συγκρουόμενος ἀπαύστως μεταξύ χονδρῶν γειτόνων καὶ ἀδυνατῶν ὁ τάλας ἐν νὰ κάμῃ βῆμα μόνον, Ἐκλαίει καὶ ἐνθυμεῖτο

τὰ μικρὰ πηδήματά του εἰς τὰ δάση ὅτε ἦτο.

Κ' ἔκραξε: «Θεε, ὡς πότε ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ γίγας φοβερὰ θὰ με πιεξῇ! σώσον με, Θεε, ὀλίγας ναί, ὀλίγας σιγμὰς μόνον μάλιστα μάλιστα θὰ ἀνθῆξω ὁδός μοι τόπον νὰ βοσκῆσω καὶ διάστημα νὰ τρέξω!»

Ὁ μωρὸς μετεμελήθη.

«Ὁ δὲ Ζεὺς εἰς τοὺς κλαυθμούς του μειδῶν τῷ ἀπεκρίθη:

«Αἶ, ἐλέφα μου, τί τόπον καὶ διάστημα γυρεύεις; κ' ἡ ἰσότης τί θὰ γείνη, τὴν ὁποῖαν σὺ λατρεύεις; κ' ἔπειτα ὡς ὅλοι ζῶσιν, οὕτω πᾶς καὶ σὺ θὰ ζήσῃς.

— ὦ ἀν ἦτο, ὦ Ζεῦ πάτερ, δυνατόν νὰ μου χάρισῃς

τὴν προχθесινήν μορφήν μου, μετ' αὐτῆς καὶ τὴν προτέραν τρισευδαίμονα ζωὴν μου!

«— Αἶ, ἐλέφα μου, μέγας δὲν ὠρέγεσο νὰ γείνης; Ἐγενεῖς; τί τὴν προτέραν τώρα θέσιν σου προκρίνεις; Εἶδες ὅτ' ἡ ἀνίσότης συγκρατεῖ τὰ πάντα; εἶδες Εἶδες πῶς; τὰ ὄνειρά σου ἦσαν μάταια ἐλπίδες; Ἀλλε πάλιν τὴν μορφήν σου, μετ' αὐτῆς καὶ τὴν προτέραν τρισευδαίμονα ζωὴν σου.»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΦΕΡΜΠΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρός Μ* ἔχει ὠρισμένον τιμήμα δι' ἐκάστην ἰατρικὴν συμβουλὴν διδομένην κατ' οἶκον δέκα φράγκα.

Πρό τινος εὐπορός τις παντοπώλης, ἀφοῦ πρῶτον τοῦ ἐζήτησεν ἰατρικὴν συμβουλὴν διακρίσασαν ἡμίσειαν ὄραν, λαμβάνει τὴν συνταγὴν ἣν τῷ ἔγραψεν ὁ ἰατρός καὶ ἀποθέτει εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς τραπέζης ἐν πεντόφραγκον μόνον. Ὁ ἰατρός βλέπει αὐτὸ, καὶ διὰ κινήματος δὴθεν

ἀκουσίου τὸ ρίπτει κατὰ γῆς. Ὁ πελάτης κύπτει, τὸ ἀνχλαμβάνει καὶ τὸ ἀποθέτει πάλιν ἐπὶ τῆς τραπεζῆς.

— Ἀκόμη ἄλλο ἓνα εἶνε χάμω, λέγει ὁ ἰατρός.

— Ὅχι, δὲν εἶνε ἄλλο, ἐξοχώτατε, ἀπαντᾷ ὁ ἀσθενής.

— Ναι, ναι! δύο πρέπει νὰ εἶνε, λέγει ὁ ἰατρός, καὶ ἐδῶ δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον ἓν ψάξετε ἀκόμη.

Ὁ παντοπώλης ἐνόησεν ἐπὶ τέλους καὶ συνεπλήρωσε τὸ ποσόν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἄξιωμα κοινότατον, μυριάκις ἐπαναληφθὲν εἰς πᾶσαν γλῶσσαν, εἶνε ὅτι «Ὅταν τις δυστυχῆσῃ, ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῶν φίλων του».

Οἱ φίλοι, οἱ ἐγκαταλείποντες δυστυχοῦντα φίλον, θὰ τῷ ἐπροξένουν τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποσον προξενούσιν αὐτῷ, ἐὰν περιωρίζοντο ἀπλῶς νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν, ἢ ἐὰν εἰλικρινῶς ὠμολόγουν ὅτι τὸν ἐγκαταλείπουν, διότι εἶνε δυστυχής· ἀλλὰ τοιαύτη ὁμολογία θὰ κατῆσχυεν αὐτοῦς, καὶ τούτου ἕνεκα ἐπισκοποῦσι διαφόρους αἰτίας, ἃς προβάλλουσιν ὡς ἀφορμὴν τῆς διαγωγῆς των.

Ἐγὼ νομίζω ὅτι διὰ πάντα ἀμερόληπτον κριτὴν ὁ λέγων καθαρὰ: «Ἐγκαταλείπω τὸν φίλον μου διότι ἐδυστύχησε», δὲν δύναται μὲν νὰ εἶνε πρότυπον σταθεροῦ φίλου, οὔτε βεβαίως ἐφάμιλλος πρὸς τὸν Δάμωνα καὶ Φιντίαν, ἀλλὰ θὰ ἦτο ὅμως ἑκατοντάκις ὀλιγώτερον κακοήθης καὶ ὀλιγώτερον ἀξιόμισμτος παρὰ ἐὰν ἔλεγεν: «Ἐγκαταλείπω τὸν φίλον μου, διότι εἶνε ἔνοχος»· καὶ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν ἢ φαινομένη αὕτη αὐστηρότης του περιβάλλει αὐτὸν ἡθὸς τι σεμνὸν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινού.

Ὁ καθεὶς πρέπει νὰ ἐκλέγῃ τὸν φίλον του μεταξὺ τῶν ἐντίμων ἀνδρῶν, τῶν γενναιοφρόνων πνευμάτων τῆς φιλίας δ' ἀπαξ συναφθείσης, οἱ φίλοι καθίστανται ἀλληλέγγυοι. Ἐκάτερος δέον νὰ παρακωλύῃ τὸν ἕτερον ὅσον δύναται τοῦ νὰ ἐξοκέλλῃ εἰς ἀνοήτους ἢ ἐγκληματικὰς πράξεις· ἀλλ' ἐὰν διαπράξῃ τοιαύτην τιμὰ, οὐδαμῶς εἶνε πρέπον νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ. Οὐδεὶς βεβαίως ἐστοχάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ ἑαυτὸν δι' οἰανδήποτε αὐτοῦ πράξιν, διότι καὶ μωρὸν εἶνε καὶ φυσικῶς ἀδύνατον. Οὕτω διὰ τινὰς ἀνθρώπους εἶνε ἠθικῶς ἀδύνατον ὅσον καὶ φυσικῶς νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὸν φίλον των. Ἐὰν ὁ φίλος σου περιέπεσεν εἰς ἐγκλημα, τὸ μόνον ὕπερ ὀφείλεις νὰ πράξῃς εἶνε νὰ ὑποφέρῃς ὡς καὶ ἐκεῖνος καὶ νὰ αἰσθάνεσαι μετ' αὐ-

τοῦ συνειδότος τύψεις, ἢ μάλιστα καὶ νὰ τὰς ἀποκρύπτῃς ἴσως ἀπ' αὐτοῦ.

Συνοψίζοντες λέγομεν ὅτι εἰς τὰς πλείστας φιλίας δὲν πρέπει νὰ ἀπαντῶμεν παρὰ τῶν φίλων νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλείπωσιν δυστυχοῦντας — θὰ ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς εἰ ἐζητούμεν παρὰ τῶν χελιδόνων νὰ μὴ φεύγωσιν τὴν χώραν μᾶς ὅταν τὸ πρῶτον ψυχὸς φρονέσῃ τὰ ἔντομα ἐξ ὧν ἐτρέφοντο — ἀλλὰ νὰ παρακαλοῦμεν αὐτοῦς νὰ μὴ μᾶς ἀποδίδωσι σφάλματα καὶ ἐγκλήματα, ὧν δὲν εἴμεθα ἔνοχοι, καὶ νὰ μᾶς ἐγκαταλείπωσιν εἰς τὸν βόθρον ἐν ᾧ ἐνεπέσομεν, χωρὶς νὰ μᾶς δίδωσιν ἀναχωροῦντες καὶ ἐν κατὰ κεφαλῆς λάκτισμα. (Alphonse Karr).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀπίστευτοι εἰσὶν αἱ πρόοδοι αἱ ἐπιτελεσθεῖσαι ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετηρίδα. Κατὰ τι βιβλίον περὶ τῶν προόδων τοῦ κόσμου τοῦ Ἄγγλου Μύλχαλ, τὸ ἐμπόριον ὠκταπλασιασθῆ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ· θαυμασμοῦ ἀξία εἶνε ἡ διανοητικὴ ἐλαστικότητα τῶν αὐτόθι ἐμπόρων, ὧν τὰ ἐργαστάσια ἀλλάσσουν προΐοντα κατὰ τοὺς καιροὺς. Ἐργαστάσιον λ. χ., κατασκευάσαν ἑκατομμύρια τουφεκίων, ἔστρεψε τὴν ἐνέργειάν του εἰς κατασκευὴν ραπτομηχανῶν, ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ ζήτησις τοῦ προτέρου εἶδους. Ἐτερον ἐργαστάσιον ὑποδημάτων ἐκάη ἡμέρᾳ τετάρτῃ τῆ ἐπαύριον ὁ κύριος αὐτοῦ παρήγγειλε νέας μηχανὰς, τῆ δὲ παρασκευῆ παρέδωκεν ἐντὸς 24 ὥρῶν 2,400 ὑποδημάτων. ὡς ἐποίει πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐτερον ἐργαστάσιον κατασκευάζει τσοκῦτα ζεύγη ὑποδημάτων, ὅσα οἱ τριακοντακίς χιλιοὶ ὑποδηματοποιοὶ ἐν Παρισίαις. Ἡ κατεργασία τοῦ βάμβακος ἐπλεόνασε τσοσούτον, ὥστε, ὅπου πρὸ 38 ἐτῶν ἦσαν νομαί, ἀκμάζουσι τανῦν αἱ μέγιστα τῶν βιομηχανικῶν πόλεων. Οἱ φόροι εἶνε μεγάλοι, διότι οἱ πολῖται ἐβουλεύθησαν νὰ ἐξοφλήσωσιν ἐν μιᾷ γενεᾷ τὸ ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου χρέος. Ἀπὸ 30 ἐτῶν ὁ πλοῦτος τῆς χώρας ἐτραπλασιασθῆ.

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1850 αὐξήσις τῆς περιουσίας ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις θὰ ἤρκει πρὸς ἀγορὰν ὄλου τοῦ νέου γερμανικοῦ Κράτους μετὰ τῶν ἀγρῶν, τῶν πόλεων, τῶν τραπεζῶν καὶ τῶν ἐργαστασιῶν του. Βιομηχανία καὶ πληθυσμὸς αὐξάνονται ταχύτερον ἢ ἐν Εὐρώπῃ. «Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἐπιβλέπει αὐξανομένην τὴν περιουσίαν τῶν Βορειοαμερικανῶν κατὰ 500,000 λιρῶν, ἢτοι κατὰ τὸ τρίτημόριον τῆς καθ' ἡμέραν αὐξήσεως τῆς περιουσίας ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος».